

§. 55. *Іаковъ не рачи да пусне Веніамина да иде въ Египетъ.*

Като чу Іаковъ, че Египетскыйтъ властитель иска Веніамина, въздъхна и рече: „Обезчадохте ма! Іосифъ умрѣ, а Симеона упрѣхъ въ Египетъ; сега искате да ми земете и Веніамина, отгорѣ ми са струпахъ сичкытъ тѣзи злины! не пуштамъ Веніамина, защото, ако му са случи да пострадае нѣщо по пътятъ, не ще могъ да го прѣжалѣхъ, но отъ скърбѣта си ще слѣзъ въ Адъ.“ (Быт. ѿв. 37.).

§. 56. *Присилватъ го сыноветѣ му да пусне Веніамина.*

Като са довърши житото, което бѣхъ донесли, Іаковъ дума на сыноветѣ си: „Идѣте пакъ въ Египетъ за да купите жито.“ — А тѣ му отговорихъ: Не можемъ да идемъ при властительтъ на Египетъ безъ Веніамина, защото той зарѣча да му го заведемъ тамъ. — Че защо, рече баща имъ, обадохте за малкыйтъ си братъ? — Той самъ си, отговорихъ тѣ, попыта на, ако баща ни е живъ, и ако имамы другый братъ. И тѣй ный му обадохмы истината за сичко което на попыта, и не можѣхмы да прѣдвидимъ, че щеше да ни каже: „Доведѣте брата си.“ (Быт. ѿг. 1—6.).

§. 57. *Іаковъ са склонява най подиръ за отиваньето на Веніамина.*

Тогази Іуда, единъ отъ сыноветѣ Іакововы рече на баща си: „Пусни дѣтето съ мене, азъ го поемамъ отгорѣ си да ти го пазѣхъ и да ти го доведѣ пакъ назадъ;